

ЯВЛЕНІЕ СЕДМО.

(Въ Саббювата къща)

ВИЧЮ И СЖББИ.

Вичю. Слуга ваша господарю.

Сжбби. О, добръ дошле: но молиж вы простете ма да вы попытамъ кой сте?

В. — Имате правдѣ: гдѣ да повните! има тры години, отъ какъ то не сте ма видели, азъ съмь Рачювь сынъ.

С. — Тѣй я? чи гдѣ да вы познажъ, е седне те.

В. — (седна и дума) Какво? гледамъ имате преоготовленія.

С. — Е, време євѣки, сутрѣ ще уженъ дъщерѣси.

В. — Радвамъ ся радвамъ ся, ами съ кого?

С. — Съ Славчя Димитърчюва сынъ.

В. — О, имамъ благодареніе.

С. — Ако обичяте и ваше благородіе заповедайте сутрѣ вечерь.

В. — А, съ голѣмо благодареніе можяхъ да доджъ: но по злополучію имамъ единъ пріятель дошелъ сега новъ, и неможъ да го остави самъ.

С. — Можете да доведете и него.

В. — Жъ, много сте добръ господине, и ма удолжавате, утрѣ прочее ще приемиж тая честь.

С. — Съ голѣмо благодареніе.

В. — Слуга покорна господине. (отхожда си)

С. — Слуга.